

[Glønborg]

ministeren vil indgå i et samarbejde med de oppositionspartier, som er sindet at sikre denne ret.

Formanden:

Spørgetiden er først og fremmest beregnet til spørgsmål, som kan stilles inden for et minut.

Hjortnæs (S):

Ministeren har ikke svaret særlig præcist på de spørgsmål, der er stillet. Der er også en lang række spørgsmål, ministeren ikke har svaret på. Det har jeg forståelse for, fordi tiden er knap. Derfor skal jeg afslutningsvis spørge ministeren, om han inden for en uge vil tilstille Folketingets Kommunaludvalg en kronologisk sagsfremstilling med en præcisering eller uddybning af de svar, ministeren har givet i dag, svar på de spørgsmål, som er stillet i dag, men som ministeren ikke har haft tid, mulighed, lejlighed til at besvare, plus et supplerende notat fra Justitsministeriets lovkontor med en vurdering af det lovmedholdelige i ministerens handlingsmønster.

Formanden:

Hr. Ole Espersen for et afsluttende spørgsmål.

Ole Espersen (S):

Vi kan ikke forvente, at ministeren elsker hverken SiD eller Socialdemokraterne, men vi må forvente, at sagerne behandles på en saglig måde. Og jeg er stadig forbløffet over, at ministeren kan sige, at det var udmeldelsen af SiD, der spillede en afgørende rolle for HT. Ministeren siger selv i sin pressemeddelelse af 15. januar 1990, at HT's beslutning er begrundet i udmeldelsen af SiD. Samtidig siger ministeren: Jeg ved ikke, hvem der er medlem og hvor. Det kommer ikke mig ved. Ministeren har fejlagtigt sagt, at det var denne beslutning, der er årsag til ministerens annullation, endskønt adskillige andre har meldt sig ud af SiD, uden at der er sket noget som helst fra HT's side. Altså er det ikke sådan, at HT alene har reageret på baggrund af udmeldelsen af SiD.

Så har jeg stadig ikke svar på mit spørgsmål om, hvorvidt det er korrekt, at det ikke tilkommer ministeren at foretage annullationer på grund af en forskellig fortolkning fra ministerens side og bestyrelsens side af overenskom-

ster og vedtægter, og at det under ingen omstændigheder hører under styrelsesloven.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Risgaard Knudsen spørger, om ikke det hører under Arbejdsretten alene at vurdere sager af denne art. Og dér må jeg sige helt klart: Det gælder ikke lighedsgrundsætningen. En offentlig arbejdsgiver har efter lov og retsregler pligt til at efterleve lighedsgrundsætningen, og det er ministeriets pligt at påse, at beslutninger træffes ud fra saglige hensyn. Det har man ved domstolsafgørelse tillagt afgørende vægt.

Fru Lilli Gyldenkilde spørger, om alle kan klage. Jamen det er da klart. Alle, der er ansat eller, på anden vis underlagt en offentlig myndigheds beslutningskompetence, kan klage til Indenrigsministeriet, såfremt det er den tilsynsførende myndighed, og det er vi, når det gælder amter og de selskaber, som amterne driver, og det er vi, når det gælder Københavns og Frederiksberg Kommuner. Så hvis nogen finder, at de beslutninger, der vedrører dem selv – truffet af en kompetent myndighed: amtsråd, Københavns eller Frederiksberg kommunalbestyrelser – er ulovlige, kan de klage til Indenrigsministeriet, og vi har pligt til at behandle disse klager. Hvis det er primærkommuner, man klager over, hører det hjemme under det lokale tilsynsråd i amterne.

Hr. Ole Espersen siger, at vi ikke har behandlet andre sager end denne, og det skulle forklare, at vi heller ikke skulle behandle den pågældende klagesag. Men det afgørende er jo, at vi kun behandler klagesager eller forhold, hvor vi mener, der er tale om ulovlige beslutninger. Vi skal da ikke behandle et forhold, hvor nogle melder sig ud af en bestemt forening, hvis ikke en kompetent bestyrelse som følge af det træffer en ulovlig beslutning.

I den konkrete sag må vi konstatere, at årsagen var udmeldelsen af SiD. Det kan man følge i hele forløbet, og man skal være meget blåøjet for ikke at kunne se det i hændelsesforløbet og ved at følge presse og udtalelser fra dem, der har taget del i sagen.

Jeg vil sige til hr. Hjortnæs, at ministeriet kom ind i sagen efter en skriftlig klage fra den pågældende chauffør, og den pågældende chauffør havde fremmøde på det allertidligste tidspunkt, før sagen overhovedet var afgjort i ministeriet, og før man havde forespurgt i HT's